

Pravidelní účastníci těchto sezení si jistě povšimli, že se téma předložené práce vymyká mým obvyklým příspěvkům. Jedná se o projev mého latentního zájmu o zbarvení. Ten je asi primárně dán tím, že vzhled stojí v pozadí všech mých aktivit, nicméně v nich vystupuje pouze jako sám o sobě pasivní nositel specifické informace. Navíc mě nepochybně dráždí skutečnost, že se přes svoji nápadnost a mimořádnou variabilitu se ptačí zbarvení netěší přílišnému zájmu badatelů. To je ovšem podezřelé, neboť jak praví profesor Zrzavý, má takováto ignorance obvykle velmi dobrý důvod. Nicméně jsme s kolegyní Valenzovou do tématu pustili. Po jistý peripetiích se studovanou skupinou stali hrabaví. Našimi cíly bylo: 1) popsat barevnou variabilitu hrabavých, 2) rekonstruovat evoluci zbarvení hrabavých se zvláštním zřetelem k pestrosti a pohlavnímu dichromatismu. Mojí utkvělou myšlenkou, bylo, že nelze omezit na pouhou dichotomii pestrý x nenápadný. A tak většinu úsilí kolegyně Valenzové spotřebovala snaha o detailní popis zbarvení, což není úkol právě jednoduchý. S výsledkem jsem plně spokojen, bohužel však již ne s jeho dalším využitím. Z důvodu časových se povedlo vykonat jen část zamýšlených analýz, což bohužel práci jako celek poněkud znehodnocuje či přesněji řečeno nezhodnocuje.

Tím se dostávám k druhému bodu svého posudku osobnosti školenkyně. Každopádně musím ocenit její píli. Objem práce, který vykonala při tvorbě datové matice, je určitě nadstandardní. Navíc jsem ji její úkol příliš neusnadňoval, neboť mé pokyny nebyly vždy zcela jednoznačné a občas se také vyvíjely. Bohužel, zvláště v posledním roce vykazovala píle kolegyně Valenzové nápadnou periodicitu, s frekvencí blížící se některým kometám. To není v období dokončování diplomové práce nejšťastnější. Druhým rysem, který bych si dovilil kolegyni Valenzové vytknout, je nedostatek iniciativy. Moje úkoly plnila vzorně, vlastní návrhy však přinášela jen výjimečně. To je u obdobného typu prací dost na škodu, neboť nikdo jiný než autor nemůže mít srovnatelný vzhled do materiálu. Přitom mám pocit, že na vině není neschopnost kolegyně Valenzové něco vymyslet ale spíše její ostych, což činí škodu nejméně dvojnásobnou.

Přes výše uvedené výhrady mohu na závěr konstatovat, že kolegyně Valenzová vykonala nadstandardní množství práce, projevila mimořádnou vytrvalost a plně si zasluhuje absolutorium.

Roman Fuchs

